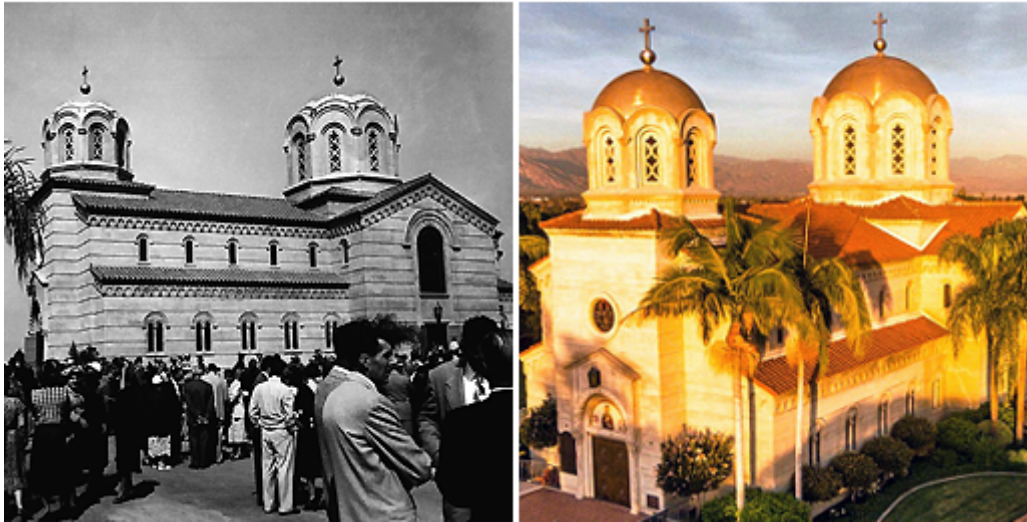

75 година храма Светог краља Стефана у Алхамбри

Поводом 75. годишњице од освећења храма Светог краља Стефана у Алхамбри, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије упутио је честитку Његовом Преосвештенству Епископу западноамеричком г. Максиму, свештенству, управи парохије и благочестивом народу следеће садржине:

Ваше Преосвештенство, драги Нам у Христу брате и саслужитељу,

Заједно са Вама, Преосвећени Владико, са радошћу у срцу се обраћам свештенству, часницима и парохијанима цркве Светог Стефана Првовенчаног, као и свим Вашим епархијотима, честитајући им велики јубилеј, седамдесет и пету годишњицу освећења овог храма који свакако спада међу најлепше које је наш народ подигао у двадесетом столећу.

Заједно са нама, драга браћо и сестре, овом јубилеју, који је заправо израз ваше верности Светосавској Цркви, радује се и патрон храма, први српски крунисани краљ Стефан Немањић, монах Симон, кога је Бог као светитеља прославио и због тога што се заједно са својим равноапостолним братом Светим Савом, определио баш за Православну Цркву и веру, православну културу и цивилизацију, и то у часу када се чинило да је она поражена и нестаје са историјске сцене.

Радују се данас и они ваши свети преци, махом честити Херцеговци, који су свој амерички сан почели половином деветнаестог века, а многи га и завршили оставивши кости у окнима рудника злата, да би њихови потомци

већ после пар деценија, подигли прве српске православне храмове у Америци, и то баш у Калифорнији, у Џексону, у Ејнџелс Кампу, Сан Габријелу и другде. Највише се, верујем, радује Свети Севастијан Дабовић, који је учествовао и покренуо изградњу неких од ових храмова, али је највише градио живу Цркву, окупљајући православне Србе у самосталну црквену заједницу, повезану са Црквом у Отаџбини.

О прослави Саборне цркве у Лос Анђелесу, њеном значају, историји, треба да знају, да прослављају и да се радују сви чланови наше Цркве, у Отаџбини и у расејању. Али да би имали могућност да се радују, да будемо Црква, заједница, сабор у пуном смислу речи, ми треба и у старом крају и у Америци да негујемо наше аутентичне вредности, оне особине по којима ће нас и Бог препознати као православне Србе, оне вредности које карактеришу наш етос, наш начин живота, а то су: православна вера и хришћанска култура, традиционална и уједно савремена, са савршеним фонетским писмом, ћирилицом. Породица у којој се на хришћанским темељима васпитавају млади нараштаји, гостољубље и поштовање према свим људима, народима и припадницима других вера...

Желим да у том смислу посебно истакнем и да апелујем на вас да учините напор и у међусобном општењу, посебно на интернету, друштвеним медијима и слично, што више користите српски језик и ћирилицу, јер уколико то не чинимо, много је већа могућност да се једни од других неповратно удаљимо. У овоме посебну одговорност, преосвећени Владико имају Ваши свештеници, јер као што јесу пример верности Христу и Цркви Његовој, тако треба и да буду пример и у чувању православне светосавске културе. Јер да није било свести о јединству нашег народа, особеностима наше културе и начина живота, не би било ни овог велелепног храма Светог Стефана у Алхамбри, а ни оног на Врачару, посвећеног његовом равноапостолном брату Сави. Овог другог свакако не би било без учешћа православних Срба са Северноамеричког континента, који су од осме деценије прошлог столећа дали апсолутно највећи допринос његовом подизању, на тај начин пројављујући свест да се и јединство народа изражава кроз саборност Цркве.

Са тим мислима, са молитвеним жељама да прославаљање великог јубилеја у здрављу, љубави и у јединству, буде и подстицај за прегалаштво и у чувању народног идентитета и културе, поздрављам Вас у љубави Господа и Спаса нашега Исуса Христа.

С љубављу у Господу,

Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и
Патријарх српски Порфирије

spc.rs